

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Obdo/31/2017
Identifikačné číslo spisu: 5396899790
Dátum vydania rozhodnutia: 15.06.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Darina Ličková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:5396899790.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Ličkovej a členiek senátu JUDr. Anny Markovej a JUDr. Lenky Praženkovej, v právnej veci žalobcu: A. I., nar. XX. W. XXXX, bytom D., štátny občan SR, zastúpený JUDr. Bohuslav Majchrák, advokát, spol. s r. o., so sídlom 023 05 Nová Bystrica 850, IČO: 36 416 525, proti žalovaným: v 1/ rade M. B., nar. X. B. XXXX, bytom P., štátny občan SR, zastúpený JUDr. Milanom Výsockým, advokátom so sídlom Horná 116, 022 01 Čadca, v 2/ rade Jaroslav Machovčiak, nar. 10. júla 1946, s miestom podnikania Staškov 444, IČO: 14 242 346, vo 4/ rade Jaroslav Machovčiak, nar. 6. augusta 1971, s miestom podnikania Staškov 444, IČO: 31 057 110, v 5/ rade W. B., nar. XX. apríla XXXX, bytom O., štátna občianka SR, v konaní o zaplatenie 4 468,73 eur s prísl., o návrhu žalovaného v 2/ a 4/ rade na prikázanie veci vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 14 Cb/108/1996 inému súdu tej istej inštancie z dôvodu vhodnosti, na dovolanie žalovaných v 2/ a 4/ rade proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 28. októbra 2016, č. k.: 13Ncb/9/2016-1071, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaných v 2/ a 4/ rade o d m i e t a .
- II. Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalovaní v 2/ a 4/ rade podali návrh na súde prvej inštancie 29. marca 2016 na prikázanie veci vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 14Cb/108/1996 inému súdu toho istého stupňa na ďalšie konanie.
2. Súd prvej inštancie vyzval žalovaných 2/ a 4/ výzvou z 25. mája 2016 na doplnenie návrhu o uvedenie konkrétneho súdu, ktorému má byť vec prikázaná, ako aj uvedenie dôvodu, pre ktorý sa im ten súd vidí ako vhodnejší.
3. Žalovaní 2/ a 4/ na výzvu reagovali tak, že uviedli, že dôvody a súd sú uvedené v návrhu na prikázanie veci inému súdu toho istého stupňa na strane 7 v bode VIII (č. 1. 971 spisu).
4. V návrhu na prikázanie veci žalovaní ako dôvody uviedli:
  - a) spor o zaplatenie peňažného plnenia s prísl. nie je ani po takmer 20-tich rokoch rozhodnutý, čo

potvrdil Ústavný súd SR v Náleze č. k.: II. ÚS 189/2015-34 z 29. júla 2015 ako porušenie základného práva oboch žalovaných na prerokovanie veci v primeranej lehote,
b) súd prvej inštancie odročoval pojednávania „na neurčito“ vo väčšine prípadov bez dôležitého dôvodu,
c) v danej veci bolo vylúčených z pojednávania a rozhodovania predmetnej veci viacero sudcov (šesť sudcov),
d) zrušením rozsudku Okresného súdu Čadca č. k.: 14Cb/108/1996-880 zo 7. mája 2015 Krajským súdom v Žiline z dôvodu právnej a skutkovej nesprávnosti, žalovaní stratili zvyšky dôvery k súdu prvej inštancie,
e) z tendenčného vedenia pojednávania a iných úkonov sudcov súdu prvej inštancie, sú žalovaní frustrovaní a traumatizovaní, čo má neblahý vplyv na ich zdravotný stav a ich rodiny,
f) prikázanie veci z dôvodu vhodnosti má výnimočný charakter, žalovaní majú za to, že takéto špecifické, resp. výnimočné podmienky splnené sú.

5. Žalobca sa písomne vyjadril k návrhu žalovaných na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti a uviedol:

a) s prikázáním veci inému súdu nesúhlasí, má za to, že v tomto prípade o nutnú delegáciu ísť nemôže,
b) zo šiestich vylúčených sudcov Okresného súdu Čadca na tomto súde teraz aktívne pôsobia iba dvaja. Sudkyňa prejednávajúca predmetnú vec nebola vo veci vylúčená.
c) subjektívny názor žalovaných 2/ a 4/, že súd nekoná spoľahlivo, rýchlo a hospodárne, nie je dôvodom na prikázanie veci inému súdu, čo by prevážilo ústavou garantované právo žalobcu na zákonného sudcu,
d) žalobca sa nemôže ubrániť pocitu, že zo strany žalovaných ide len o účelové, no hlavne kategorické a bezhlavé odmietanie každého jedného rozhodnutia či kroku súdu, ktorý je v ich neprospech,
e) poukázal na ustálenú judikatúru - Uznesenie ÚS SR zo 17. januára 2013 sp. zn. IV ÚS 31/2013.

6. Krajský súd v Žiline ako súd najbližšie nadriadený príslušnému súdu a súdu, ktorému by sa vec mala prikázať (§ 39 ods. 3 CSP) po preskúmaní veci a návrhu žalovaného v 2/ rade a 4/ rade na prikázanie veci Okresného súdu Čadca sp. zn.: 14Cb/118/1996 inému súdu tej istej inštancie z dôvodu vhodnosti nevyhovel, lebo neboli zistené zákonné predpoklady pre prijatie navrhovaného opatrenia podľa § 39 ods. 2 CSP.

7. Z odôvodnenia rozhodnutia Krajského súdu v Žiline vyplýva:

Konanie o návrhu žalovaných v 2/ a 4/ rade o prikázanie pojednania a rozhodnutia vo veci inému súdu tej istej inštancie z dôvodu vhodnosti začalo dňa 29. marca 2016, krajský súd ako súd najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu a súdu, ktorému by sa vec mala prikázať, bol povinný postupovať a konať od 1. júla 2016 podľa zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), a to v zmysle § 470 ods. 1 CSP, podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. V súvislosti s dôvodmi návrhu žalovaných v 2/ a 4/ rade Krajský súd v Žiline poukázal na § 470 ods. 2 veta prvá CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

9. Krajský súd v Žiline preto o návrhu žalovaných v 2/ a 4/ rade rozhodoval podľa ust. § 39 ods. 2 CSP.

10. Prikázanie (delegácia) veci z dôvodu vhodnosti predstavuje výnimku z práva účastníka civilného sporového konania na zákonného sudcu (čl. 48 ods. 1 Ústavy SR), ako aj výnimku zo zákonom definovaných kritérií miestnej príslušnosti súdu. Účelom delegácie z dôvodu vhodnosti je predovšetkým zabezpečenie hospodárnosti civilného sporového konania alebo jeho zrýchlenie. Dôvody delegácie môžu mať v praxi rozmanitú povahu, najmä osobnú, zdravotnú, sociálnu či finančnú. Dôvody delegácie musia mať vždy výnimočný charakter.

11. Krajský súd v Žiline skúmal, či došlo k naplneniu predpokladov - výnimočných podmienok na delegáciu veci z dôvodu vhodnosti:

a/ žalovaní v 2/ a 4/ rade konkrétne nešpecifikovali iný súd prvej inštancie,

b/ Okresný súd Čadca zhromažďoval dôkazy, vykonával dokazovanie, pričom vo veci samej už bolo okresným súdom právoplatne rozhodnuté vo vzťahu k žalovanému v 1/ rade rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k.: 14Cb/108/1996-447 zo 14. júna 2010 výrokom II., ktorý nadobudol právoplatnosť 5. júna 2012 a následne bolo právoplatne rozhodnuté vo veci samej aj vo vzťahu k žalovanej v 5/ rade, a to druhým a štvrtým výrokom rozsudku Okresného súdu Čadca č. k.: 14Cb/108/1996-880 zo 7. mája 2015,

c/ Rozsudok Okresného súdu Čadca č. k.: 14Cb/108/1996-880 bol vo vzťahu k žalovaným v 2/ rade a 4/ rade odvolacím súdom zrušený a vrátený na ďalšie konanie súdu prvej inštancie s tým, že odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia vyslovil záver a uložil pokyn pre súd prvej inštancie doplniť dokazovanie, so súčasne zdôraznením na dôkazné bremeno strán sporu tak vo vzťahu k uplatnenému nároku, ako aj obrane. Preto navrhovaná delegácia už so zreteľom aj na tento stav veci a priebeh konania nie je hospodárna.

d/ K subjektívnemu pocitu žalovaných, že príslušný súd nevedie konanie, prípadne nerozhoduje podľa ich predstáv, tieto pocity podľa krajského súdu nemôžu byť dôvodom k delegácii veci z dôvodu vhodnosti podľa CSP. K tomuto je určené odvolanie ako opravný prostriedok.

e/ Akceptáciou návrhu žalovaných v 2/rade a 4/rade by došlo k negovaniu procesných ustanovení zákona upravujúcich miestnu príslušnosť, ako aj zásady rovnosti vyjadrenej v § 18 O. s. p. v znení účinnom do 30. júna 2016 a čl. 6 ods. 1 CSP v znení účinnom od 1. júla 2016.

f/ Záverom krajský súd zvýraznil, že účelom inštitútu prikázania veci na konanie a rozhodovanie inému súdu prvej inštancie z dôvodu vhodnosti, nie je riešenie námietky zaujatosti voči sudcom, resp. náprava nesprávnych procesných postupov.

12. Proti tomuto uzneseniu podali dovolanie žalovaný v 2/ rade a žalovaný vo 4/ rade.

V dovolaní uviedli, že dovolanie podávajú v zmysle ust. § 419 a nasl. CSP. Ako dôvod dovolania uviedli § 421 ods. 1 písm. a/ CSP v spojení s § 432 ods.1 CSP, keďže rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn.: 13Ncb/9/2016 z 28. októbra 2016 spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, pretože sa Krajský súd v Žiline vo svojom rozhodnutí odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

13. Následne uviedli skutkové pozadie prípadu, ktoré už rozpisali vo svojom návrhu na delegovanie veci z Okresného súdu Čadca na iný miestne príslušný súd.

14. Dôvod podania dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP v spojení s § 432 ods. 1 CSP spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, keďže Krajský súd v Žiline sa vo svojom uznesení pri riešení právnej otázky odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. V zmysle § 432 ods. 2 CSP sa dovolací dôvod vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

15. Krajský súd v Žiline nerešpektoval pri svojom rozhodovaní o návrhu dovolateľov z 29. marca 2016 právny názor Najvyššieho súdu SR, konkrétne vyplývajúci z Uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Ndc 20/2010 z 21. októbra 2010, podľa ktorého: „k prikázaniu veci je na mieste pristúpiť v tých výnimočných prípadoch, v ktorých by prejednanie veci iným než (doposiaľ) príslušným súdom znamenalo z komplexného pohľadu hospodárnejšie, rýchlejšie, alebo po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie posúdenie veci. Dôvody delegácie môžu byť rôzne v závislosti od predmetu konania, postavenia účastníkov, ale aj doterajších výsledkov konania. Dôvody na strane účastníkov konania, vyplývajúce z ich postavenia, môžu mať najmä osobnú, zdravotnú, finančnú, prípadne sociálnu povahu. Vzhľadom k charakteru delegácie veci ako výnimky zo zásady, že vec prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom a vopred stanovených pravidiel vecnej a miestnej príslušnosti, musí mať však aj dôvod delegácie vždy výnimočný charakter“.

16. Dovolateľa majú za to, že už vo svojom návrhu na delegáciu uviedli dôvody (tieto uviedli aj v dovolaní), ktoré majú výnimočný charakter.

17. Záverom uviedli, že senát Krajského súdu v Žiline sa nedostatočne a neúplne zaoberal obsahom návrhu na prikázanie veci z 29. marca 2016, pretože dovolatelia jednoznačne a bez akýchkoľvek pochyb

uviedli, že žiadajú, aby predmetná právna vec vedená na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 14Cb/108/1996 bola prikázaná na konanie a rozhodnutie najbližšiemu ďalšiemu súdu toho istého stupňa, a to Okresnému súdu v Žiline. Podľa názoru dovolateľov táto skutočnosť mala vplyv na nesprávny právny názor senátu krajského súdu.

18. Dovolatelia preto navrhli, aby dovolací súd pre dôvodnosť podaného dovolania v celom rozsahu zrušil dovolaním napadnutého rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Ncb/9/2016 z 28. októbra 2016. Zároveň si dovolatelia uplatnili trovy konania a právneho zastúpenia.

19. Žalobca sa písomne vyjadril k dovolaniu žalovaného v 2/ a 4/rade a uviedol, že tvrdenia dovolateľov považuje za účelové. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Prípustnosť dovolania podľa § 420 CSP je daná proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak nastali vady uvedené pod písm. a/ až f/. Podľa § 421 ods. 1 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky : a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

20. Z úpravy odvolacieho konania v CSP je zrejmé, že dovolanie je prípustné iba proti rozhodnutiu odvolacieho súdu. Jednou z objektívnych podmienok prípustnosti dovolania a tým aj podmienok celého odvolacieho konania je existencia prípustného predmetu dovolania, t. j. existencia rozhodnutia, voči ktorému je dovolanie prípustné. Bez splnenia tejto podmienky je možné podať dovolanie, avšak dovolací súd nemá inú možnosť, než dovolanie ako procesne neprípustné odmietnuť.

21. Napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Žiline nie je rozhodnutím odvolacieho súdu, tento nekonal o odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie.

22. Dovolatelia založili prípustnosť dovolania v zmysle poučenia Krajského súdu v Žiline. Žalobca má za to, ani z formulácie danej krajským súdom vydaného rozhodnutia nemožno vyvodiť záver, aký sa snažia podsúvať dovolatelia. Súd jasne a zreteľne uviedol (identicky ako zákon), že dovolanie je prípustné iba vtedy, ak to zákon pripúšťa. Na podporu svojho stanoviska uviedol rozhodnutia NS SR sp. zn. 1Obdo/9/2010 z 10. februára 2010.

23. Žalobca navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalovaných podľa § 447 písm. c/ CSP odmietol a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške (100%).

24. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote v súlade s ust. § 427 CSP, má náležitosti vyžadované podľa ust. § 428 CSP, pričom dovolania sú spísané advokátom a dovolatelia sú zastúpení advokátom v súlade s ust. § 429 CSP. Najvyšší súd preto pristúpil k skúmaniu, či v predmetnej veci je dovolanie prípustné podľa ust. § 420 CSP v spojení s ust. § 431 CSP alebo podľa ust. § 421 CSP v spojení s ust. § 432 CSP. Podľa ust. § 419 CSP - proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Následne Civilný sporový poriadok v ust. § 420 určuje, že dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak: a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený senát, f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ustanovením podľa § 421 ods. 1 CSP možno založiť tiež prípustnosť dovolania, a to proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky: a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od

ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená, alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že prípustnosť dovolania nemôže byť založená ani podľa ust. § 420 CSP a ani podľa § 421 ods. 1 CSP, keďže napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Žiline nie je rozhodnutím odvolacieho súdu. Teda pre prípustnosť dovolania chýba hlavný atribút prípustnosti dovolania, a to, že dovolaním, ako mimoriadnym opravným prostriedkom, je napadnuté rozhodnutie (uznesenie alebo rozsudok) odvolacieho súdu. Zákon - Civilný sporový poriadok pripúšťa podanie dovolania len proti rozhodnutiam odvolacieho súdu, pričom aj tieto rozhodnutia musia byť zo zákona prípustné (§ 419 CSP).

Dovolatelia odvodzujú prípustnosť dovolania z poučenia Krajského súdu v Žiline uvedeného v jeho napadnutom uznesení sp. zn.13Ncb/9/2016 z 28. októbra 2016. V poučení je zreteľne uvedené, že proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné, pričom prípustnosť dovolania je v súlade s ust. § 419 CSP, t. j., že dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné, ak to zákon pripúšťa. Z predmetného poučenia teda jasne vyplýva, že dovolanie je prípustné len proti rozhodnutiu odvolacieho súdu v prípade, ak to zákon pripúšťa.

25. Napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Žiline však nemožno považovať za rozhodnutie odvolacieho súdu. Krajský súd v Žiline nerozhodoval o odvolaní odvolateľa, resp. odvolateľov proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie - Okresného súdu Čadca.

26. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalovaného v 2/ rade a 4/ rade odmietol podľa ust. § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné, keďže títo dovolaním napadli také uznesenie, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

27. Dovolací súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 CSP).

28. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.